

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

12 iunie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Cebotari Vitali, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 29 ianuarie 2019, în cauza penală în privința lui:

*Milinevschi Ianis Xxxxx, născut la
xx.xx.xxxx, originar și locuitor Xxxxx,*

și

*Suditu Artiom Xxxxx, născut la xx.xx.xxxx,
originar și locuitor Xxxxx.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 06.08.2018 - 30.10.2018;

Instanța de apel: 19.11.2018 - 29.01.2019;

Instanța de recurs: 15.05.2019 - 12.06.2019;

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir din 30 octombrie 2018, *cauza fiind examinată în baza art. 364¹ Cod de procedură penală*, Suditu Artiom și Milinevschi Ianis au fost recunoscuți vinovați și condamnați în baza art. 188 alin. (2) lit. b), d), f) Cod penal, fiindu-le stabilite pedepse:

lui Suditu Artiom - închisoare pe termen de 5 ani 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

lui Milinevschi Ianis - cu aplicarea art. 79 Cod penal, închisoare pe termen de 4 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

În conformitate cu prevederile art. 90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate lui Milinevschi Ianis s-a suspendat condiționat cu stabilirea unui termen de probă de 3 ani.

S-a obligat Milinevschi Ianis ca în perioada termenului de probă să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului care pune în executare sentința, să participe la programe probaționale.

S-a dispus neexecutarea pedepsei aplicate lui Milinevschi Ianis dacă în perioada termenului de probă nu va săvârși o nouă infracțiune și prin respectarea condițiilor termenului de probă, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

S-a încasat de la Suditu Artiom și Milinevschi Ianis în beneficiul statului, în mod solidar 512 lei cheltuieli legate de efectuarea expertizelor medico-legale.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut că inculpații Suditu Artiom și Milinevschi Ianis, în seara de 15 spre 16 iulie 2018, împreună și printr-o înțelegere prealabilă cu o altă persoană, materialele în privința căreia au fost disjuse, planificându-și intențiile infracționale, urmărind scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, s-au deplasat pe jos la ÎM „Coval Co” SRL din or. Cantemir, str. Boris Glavan 9, tainic au pătruns pe teritoriul întreprinderii, unde prin împărțirea rolurilor, s-au apropiat de camionul de model „Volvo FH 640” cu nr. de înmatriculare CB 424 BK, care era parcat pe teritoriul ÎM „Coval Co” SRL, au deteriorat geamul camionului și au pătruns în interior, l-au atacat pe Malai Volodymyr care era în camion, aplicând violență periculoasă pentru viața și sănătatea acestuia, exprimată prin aplicarea loviturilor cu pumnii și picioarele, prin ce i-au cauzat victimei leziuni corporale ușoare sub formă de echimoză a țesuturilor moi a regiunii frontale, echimoză periorbitală bilateral, hemoragie în sclera ochiului stâng, tumefiere și echimoză a țesuturilor moi a feței pe stânga, și în mod deschis au sustras de la Malai Volodymyr un card bancar internațional eliberat de „ПриватБанк” pe numele acestuia, pe care se aflau 50 dolari SUA, un telefon mobil de model „Samsung” de culoare sură cu valoarea de 500 hrivne, un notebook de model „Asus” de culoare neagră cu valoarea de 15 000 hrivne și un stick memorie de culoare neagră cu valoarea de 400 hrivne, prin ce i-au cauzat lui Malai Volodymyr un prejudiciu material considerabil în valoare totală de 10 365 lei.

Acțiunile inculpaților Suditu Artiom și Milinevschi Ianis au fost încadrate în baza art. 188 alin. (2) lit. b), d), f) Cod penal, cu indicii: *„tâlhărie, adică atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru viața și sănătatea persoanei agresate, săvârșit de mai multe persoane, prin pătrundere în alt loc pentru depozitare, cu cauzare de daune în proporții considerabile”*.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea parțială a acesteia, în partea ce ține de stabilirea pedepsei, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță referitor la pedeapsă și categoria penitenciarului, prin care Milinevschi Ianis să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), d), f) Cod penal, și să-i fie aplicată o pedeapsă sub formă de închisoare pe termen de 3 ani 4 luni cu ispășirea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea apelului procurorul a invocat că, în privința inculpatului Milinevschi Ianis instanța de judecată a aplicat prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, prevederile art. 79 Cod penal dar nu a ținut cont de prevederile art. 70 alin. (3) Cod penal, diminuând cu mult pedeapsa sub limita minimă stabilită și urma să-i aplice o pedeapsă cu închisoarea.

A susținut că, analizând circumstanțele săvârșirii infracțiunii, personalitatea lui Milinevschi Ianis, se constată că dânsul a aplicat violența periculoasă față de victimă, bunurile sustrase prin infracțiune constituie un prejudiciu material considerabil pentru partea vătămată, anterior în privința lui Milinevschi Ianis au fost pornite mai multe cauze penale care au fost încetate deoarece acesta nu era subiect al infracțiunii sau părțile s-au împăcat.

A mai invocat că Milinevschi Ianis s-a aflat la evidența Biroului de Probațiune Cantemir și potrivit referatului presintențial, acesta locuiește împreună cu bunica sa care nu are nici un control asupra lui. Minorul mereu face scandal, părăsește domiciliul pe perioade de trei, patru zile nefiind cunoscut locul aflării lui, posibilitatea integrării în societate este foarte redusă, riscul săvârșirii altor infracțiuni este mare.

În circumstanțele expuse acuzatorul de stat a constatat că instanța de judecată în mod eronat a aplicat prevederile art. 90 Cod penal în privința lui Milinevschi Ianis.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 29 ianuarie 2019, s-a admis apelul declarat, s-a casat sentința în latura penală, în partea stabilirii pedepsei în privința lui Milinevschi Ianis cât și în latura civilă, și s-a pronunțat în această parte o nouă hotărâre, potrivit căreia:

Milinevschi Ianis s-a declarat vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), d), f) Cod penal, și cu aplicarea art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, a fost condamnat la 3 ani 4 luni închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu prevederile art. 90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate lui Milinevschi Ianis s-a suspendat condiționat, cu stabilirea unui termen de probă de 3 ani.

S-a obligat Milinevschi Ianis ca în perioada termenului de probă să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului care pune în executare sentința.

S-a respins cerința procurorului privind încasarea de la inculpați în folosul statului, în mod solidar, cheltuielile judiciare pentru efectuarea expertizelor medico-legale în sumă de 512 lei.

În rest, sentința a fost menținută.

4.1. Apreciind probele cercetate, instanța de apel a considerat dovedită cu certitudine vinovăția inculpaților Suditu Artiom și Milinevschi Ianis în comiterea infracțiunii incriminate în baza art. 188 alin. (2) lit. b), d), f) Cod penal, aceste împrejurări fiind constatate din totalitatea de probe administrate în cauza penală și just apreciate de instanța de fond, care au fost corect apreciate prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu prin coroborare, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

Cu toate acestea, instanța de apel a notat că procurorul a contestat legalitatea sentinței în partea stabilirii pedepsei penale prea blânde în privința inculpatului Milinevschi Ianis pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), d), f) Cod penal, referitor la aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, respectiv Colegiul s-a expus pe marginea acestui temei.

Pedeapsa penală aplicată de către instanța de fond lui Milinevschi Ianis, Colegiul a considerat-o una neîntemeiată și prea aspră în raport cu cadrul legal care guvernează speța judecată, și circumstanțele cauzei și cu personalitatea inculpatului, nefiind în măsură să întrunească exigențele individualizării pedepsei penale.

Colegiul a observat că instanța de fond a concluzionat că lui Milinevschi Ianis i s-a stabilit pedeapsa cu închisoare de 4 ani ținând cont de circumstanțele cauzei și anume că, inculpatul a săvârșit o infracțiune gravă în scop de profit, fără a atinge vârsta majoratului fiind influențat de persoane mature, nu are antecedente penale, la locul de trai relativ se

caracterizează satisfăcător și apreciind minoratul drept o circumstanță excepțională, de rolul și comportamentul lui în timpul și după comiterea infracțiunii, a considerat stabilirea unei pedepse sub limita minimă prevăzută de lege, cu aplicarea art. 90 Cod penal.

Însă, Colegiul nu a susținut alegațiile instanței expuse, considerându-le neîntemeiate și în contradictoriul concluziilor făcute a indicat următoarele.

Fermitatea cu care o pedeapsă este aplicată și pusă în executare, intensitatea și generalitatea dezaprobării morale a faptei infracționale și făptuitorului, condiționează caracterul preventiv al pedepsei care, totdeauna, prin mărimea privațiunii, trebuie să reflecte gravitatea infracțiunii și gradul de vinovăție al făptuitorului, în final pedeapsa aplicată trebuie să fie echitabilă și neabuzivă.

Colegiul a reținut că în privința lui Milinevschi Ianis, instanța de fond în conformitate cu art. 76 Cod penal a constatat existența circumstanțelor atenuante căința sinceră, iar în conformitate cu art. 77 Cod penal, circumstanțe agravante nu au fost identificate.

Dat fiind faptul că în conținutul rechizitoriului nu a fost inclusă nici o circumstanță agravantă, Colegiul judiciar de asemenea nu a reținut niciuna, or în conformitate cu art. 77 Cod penal, enumerarea circumstanțelor agravante are caracter exhaustiv. Pot fi recunoscute drept circumstanțe agravante numai acele împrejurări, care sânt strict prevăzute de lege, stabilite de organele de urmărire penală și incluse în conținutul rechizitoriului.

Colegiul a observat că instanța de fond a lăsat în afara aprecierii juridice faptul că inculpatul Milinevschi Ianis la data comiterii infracțiunii, 15 iulie 2018, a împlinit vârsta de 17 ani 09 luni și în respectivul caz, la stabilirea pedepsei cu închisoarea, instanța de prim nivel avea obligația să aplice prevederile art. 70 alin. (3) Cod penal, astfel ca termenul închisorii să fie calculat din maximul pedepsei, prevăzute de legea penală pentru infracțiunea săvârșită, reduse la jumătate.

Ulterior, instanța de prim nivel necesita să aplice prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală în privința inculpatului Milinevschi Ianis, care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, astfel instanța la numirea pedepsei avea obligația să reducă cu o treime limitele deja reduse în jumătate (art. 70 alin. (3) Cod penal) a pedepsei prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, astfel că în privința lui Milinevschi Ianis instanța de fond putea numi pedeapsa de 3 ani 4 luni închisoare.

Cu toate acestea, instanța de apel a considerat întemeiate constatările instanței de fond că, Milinevschi Ianis nu este cunoscut cu antecedente penale, în mod oficial a declarat că regretă de faptele comise și a solicitat judecarea cauzei în baza probelor și că de către procuror nu au fost invocate motive legale care ar determina instanța să aplice o pedeapsă cu închisoare care necesită a fi pusă în executare la momentul pronunțării sentinței.

Totodată, instanța de apel a ținut cont de comportamentul lui Milinevschi Ianis în timpul și după comiterea infracțiunii, de contribuirea activă la descoperirea acesteia,

precum și de recuperarea bunurilor părții vătămate, ultima neavând pretenții de ordin moral sau material.

Rațiunile statuate în normele de drept penal care indică condițiile de stabilire și individualizare a pedepsei față de minori, reflectă interesul legiuitorului penal în protejarea minorului. Minorii se bucură de o protecție juridică amănunțită, sancțiunile prevăzute de lege fiind consacrate astfel tocmai pentru a le asigura o dezvoltare armonioasă și pentru a le favoriza interesele în prezent și viitor.

Acordând eficiență principiilor de individualizare a pedepsei și analizând ansamblul circumstanțelor ce caracterizează persoana inculpatului Milinevschi Ianis, prezența circumstanțelor care atenuează și lipsa celor care agravează răspunderea acestuia, Colegiul a considerat că corectarea și reeducarea vinovatului Milinevschi Ianis este posibilă cu stabilirea în baza art. 188 alin. (2) lit. b), d), f) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 70 alin. (3) Cod penal, art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, a unei pedepse sub formă de închisoare pe termen de 3 ani 04 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Concomitent, instanța analizând ansamblul circumstanțelor ce caracterizează persoana inculpatului, a considerat că corectarea și reeducarea acestuia este posibilă fără izolarea lui de societate, cu stabilirea unui termen de probă de 3 ani.

Raționamentul de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal, are la origine persoana și comportamentul acesteia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului la faza de urmărire penală și de judecare a cauzei, atitudinea față de infracțiunea comisă.

La caz, s-a reținut că Milinevschi Ianis regretă de faptele sale, în acest sens fiind reținută circumstanța atenuantă căința sinceră, nu are antecedente penale, iar la momentul comiterii infracțiunii era minor, circumstanță care reieșind din prevederile art. 79 alin. (1) Cod penal, se consideră drept excepțională, judecarea cauzei a avut loc pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală. Astfel evaluând circumstanțele expuse, Colegiul a ajuns la concluzia că nu este rațional ca inculpatul să execute pedeapsa stabilită și analizând ansamblul circumstanțelor ce caracterizează persoana acestuia a considerat că corectarea și reeducarea acestuia este posibilă fără izolarea lui de societate, cu stabilirea unui termen de probă de 3 ani.

Instanța de apel a mai constatat că, pronunțând sentința de condamnare din 30 octombrie 2018, instanța de fond a dispus punerea pe seama inculpaților plata cheltuielilor de judecată la efectuarea expertizelor judiciare în sumă totală de 512 lei.

În acest sens, Colegiul făcând trimitere la prevederile art. 143 alin. (1) și art. 227 alin. (3) Cod de procedură penală, a conchis că în cazurile când expertiza este dispusă de către organul de urmărire penală sau de către instanța de judecată la solicitarea acuzatorului de stat, plățile necesare pentru efectuarea expertizei sunt achitate din contul mijloacelor bănești a bugetului de stat.

La caz, efectuarea expertizelor judiciare, au fost dispuse de către organul de urmărire penală în vederea acumulării probelor care confirmă vinovăția inculpaților, fiind acțiuni procesuale ce țin de administrarea probatoriului în vederea posibilității

formulării învinuirii și atragerea persoanei la răspundere penală, acțiune care este pusă în sarcina părții acuzării.

Mai mult, potrivit art. 75 alin. (3) din Legea cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar nr. 68 din 14.04.2016, se stipulează că în cauzele penale, cheltuielile pentru efectuarea expertizei sunt suportate de către ordonatorul expertizei judiciare din bugetul alocat, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 142 alin. (2) Cod de procedură penală.

Așadar, cheltuielile suportate în cadrul urmăririi penale în vederea demonstrării vinovăției inculpaților în comiterea infracțiunii incriminate prin numirea efectuării expertizelor judiciare, reprezintă cheltuieli judiciare ce sunt achitate din bugetul statutului, cerințele procurorului în această parte fiind respinse.

5. Împotriva deciziei instanței de apel, recurs ordinar declară procurorul, care invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel.

În motivarea recursului procurorul indică că pedeapsa penală stabilită lui Milinevschi Ianis în partea aplicării art. 90 Cod penal este prea blândă și nu corespunde principiului individualizării pedepsei penale.

Instanța de judecată aplicând art. 90 Cod penal în privința lui Milinevschi Ianis, nu a ținut cont de gravitatea infracțiunii, de urmările acesteia, astfel că pedeapsa aplicată inculpatului este prea blândă, instanța neprezentând careva argumente convingătoare care ar motiva soluția dispusă, prin ce au fost ignorate prevederile legii penale, suferințele părții vătămate cât și familiei acesteia, atât materiale cât și morale precum și cerințele prevăzute de art. 90 Cod penal.

Consideră recurentul că o pedeapsă echitabilă faptelor comise de către Milinevschi Ianis în baza art. 188 alin. (2) lit. b), d), f) Cod penal ar fi 3 ani 4 luni închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis. Această pedeapsă se impune ținând cont de faptul că inculpatul a aplicat violența periculoasă față de victimă, bunurile sustrase prin infracțiune constituie un prejudiciu material considerabil pentru partea vătămată, anterior în privința lui Milinevschi Ianis au fost pornite mai multe cauze penale care au fost încetate deoarece acesta nu era subiect al infracțiunii sau părțile s-au împăcat.

În circumstanțele expuse, procurorul consideră că instanța de judecată în mod eronat a aplicat prevederile art. 90 Cod penal față de Milinevschi Ianis.

Totodată, recurentul consideră neîntemeiată soluția instanțelor de fond de a respinge cerința privitor la încasarea cheltuielilor judiciare în sumă de 512 lei din contul inculpaților Milinevschi Ianis și Suditu Artiom în beneficiul statului, or acestea au fost cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.*

Colegiul reține că procurorul indică ca temeiuri de drept pentru casarea deciziei recurate pct. 6) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, însă de fapt invocă dezacordul cu soluția instanței de apel privind respingerea încasării de la inculpații Milinevschi Ianis și Suditu Artiom a cheltuielilor de judecată în mărime de 512 lei, pentru efectuarea expertizelor judiciare.

Autorul recursului nu contestă starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, încadrarea juridică a acțiunilor săvârșite de către inculpați, invocând doar dezacordul cu soluția instanței de apel în partea ce ține de cheltuielile judiciare și în partea pedepsei stabilită inculpatului Milinevschi Ianis, din care motiv hotărârea judecătorească contestată va fi supusă verificării doar sub aceste aspecte.

Colegiul menționează că, la judecarea cauzei instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 229 alin. (1) și (3) Cod de procedură penală, care stipulează că *cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului și instanța poate elibera de aceste cheltuieli, total sau parțial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lor.*

Concomitent, soluția instanței de apel este susținută și de prevederile art. 227 alin. (3) Cod de procedură penală, adică cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

Colegiul menționează că, argumentele invocate de către recurent în susținerea solicitării înaintate sunt neîntemeiate, deoarece cheltuielile judiciare au fost suportate pentru efectuarea expertizelor judiciare, care au fost dispuse de către organul de urmărire penală în vederea acumulării probelor care confirmă vinovăția inculpaților, fiind acțiuni procesuale ce ține de administrarea probatoriului în vederea posibilității formulării învinuirii și atragerea persoanei la răspundere penală, acțiune care este pusă în sarcina părții acuzării.

Mai mult ca atât, dispozițiile alin. (3), art. 75 al Legii nr. 68 din 14.04.2016 cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar, expres stabilește că *„în cauzele penale, cheltuielile pentru efectuarea expertizei sunt suportate de către ordonatorul expertizei judiciare din bugetul alocat, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 142 alin. (2) din Codul de procedură penală”*, la caz, ordonatorul expertizei fiind organul de urmărire penală și nu partea apărării, prin urmare, instanța de apel corect a ajuns la concluzia de a nu încasa din contul inculpaților cheltuielile judiciare solicitate de acuzatorul de stat.

Referitor la critica deciziei instanței de apel și sub aspectul greșitei individualizări a pedepsei aplicate lui Milinevschi Ianis, temei de recurs prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, potrivit căruia *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel atunci când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*, Colegiul

analizând decizia atacată, conchide că temeiul menționat nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului declarat.

La stabilirea pedepsei inculpatului, instanța de apel a ținut cont în măsură deplină de principiile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de personalitatea inculpatului, de circumstanțele atenuante și agravante stabilite, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării acestuia, astfel fiind respectate dispozițiile art. 61, 75-78 Cod penal și art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, stabilindu-i-se o pedeapsă echitabilă pentru fapta comisă.

Așa cum se reține din doctrina penală, în cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul, or conform alin. (1) art. 75 Cod penal *persoanei recunoscută vinovată de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului Cod.*

Colegiul menționează că prevederile legale în această privință au fost respectate, iar criticile formulate de recurent în recurs sunt identice cu cele indicate în apel și au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel, care le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie la pct. **4.1.**, soluție, pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin, or materialul probator al cauzei penale dovedește incontestabil legalitatea temeiurilor de fapt și de drept care au dus la pronunțarea hotărârii recurate.

Colegiul reiterează că instanța de apel corect a observat că instanța de fond a omis faptul că inculpatul Milinevschi Ianis la data comiterii infracțiunii, 15 iulie 2018, a împlinit vârsta de 17 ani 09 luni și respectiv, la stabilirea pedepsei cu închisoarea, instanța de judecată avea obligația să aplice prevederile art. 70 alin. (3) Cod penal, astfel ca termenul închisorii să fie calculat din maximul pedepsei, prevăzute de legea penală pentru infracțiunea săvârșită, reduse la jumătate.

Totodată, instanța de apel, efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului, urmărind în acest sens comportamentul său în viața socială, ținând cont de pericolul social al faptei comise, luând în considerație circumstanțele atenuante: căința sinceră, recunoașterea vinovăției, corect a conchis că scopul legii penale la caz poate fi atins și fără izolarea acestuia de societate.

După cum rezultă din textul deciziei atacate, Colegiul constată că instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus la menținerea sentinței instanței de fond, or în fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind fondată și întemeiată, iar în raport cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, temeiuri de casare a acesteia nu s-au stabilit.

Urmare celor expuse, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, astfel încât soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursul declarat este inadmisibil ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Cebotari Vitali, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 29 ianuarie 2019, în cauza penală în privința lui *Milinevschi Ianis și Suditu Artiom*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 10 iulie 2019.

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Liliana Catan

Ion Guzun